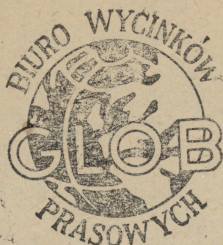

13

Prasowe
Wydawnictwo
Dokumentacyjne
RSW „P-K-R”

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

OZIENNIK LUDOWY

A

WARSZAWA, UL. GRZYBOWSKA 4/B

wydanie

28 1 - 2 -02- 1975
Nr z dn.

Z teatru

„Białe małżeństwo”

Wygląda na to, że moda retro w sztuce dotarła i do nas. Na razie w teatrze. Epoką, która fascynuje naszych twórców nie są jednak lata dwudzieste czy trzydzieste naszego wieku, ale koniec wieku poprzedniego. Przynajmniej dwie nowe sztuki posługują się w ostatnim czasie kostiumem z tej epoki: „Okapi” Stanisława Grochowiaka i „Białe małżeństwo” Tadeusza Różewicza. Tę ostatnią sztukę można właśnie obejrzeć na najsympatyczniejszej warszawskiej scenie — w Teatrze Małym.

„Białe małżeństwo” jest komedią, jak zresztą wszystko, co od kilku lat pisze Różewicz dla teatru. Wycieczek szkolnych prowadzić na tę komedię jednak nie radzę, bo jest to jeden z najdrastyczniejszych spektakli, jakie można obejrzeć w polskich teatrach. Nie tylko ze względu na temat, ale i na inscenizację.

Rzecz jest bowiem o seksie, od jego dziecięcych, niedojrzałych form, aż po wyrafinowanie wieku dojrzałego i obsesję starości. Erotyzm w swej demonicznej (wiadomo — modernizm), ale i najzwyczajszej, nawet trywialnej postaci panuje na scenie. Erozja, jakiej dokonały sprawy seksualne w rodzinie „strasznym mieszczań” pokazana jest przez autora i reżysera brawurowo, to znaczy na granicy dobrego smaku. Siłą rzeczy myśleć o tej granicy musiał przede wszystkim Tadeusz Minc. Nie rezygnując z komicznej siły utworu Różewicza, stonował w inscenizacji pewne naturalistyczne pomysły autora, nadał całemu spektaklowi jednolitą konwencję. Rzecz na-

wet nie w goliźnie, której tu sporo, ale w obsesyjnej atmosferze, fallicznych rekwizytach, aluzyjnej scenografii.

Publiczność bawi się świetnie, choć zapewne rozmaicie odbiera poszczególne kwestie, do których nie przywykła nie tylko w teatrze, ale i chyba w normalnym życiu.

W najtrudniejszych rolach dwóch nastolatek występują: Anna Chodakowska i Teresa Sawicka (na zmianę) oraz Barbara Sułkowska. Ojcem — satyrem jest Edward Rauch, matką — Bohdana Majda, zaś przezabawnym dziadkiem — Seweryn Butrym.

HAL

Tadeusz Różewicz: „BIAŁE MAŁŻEŃSTWO”. Teatr Mały w Warszawie. Reżyseria Tadeusz Minc. Scenografia Andrzej Sadowski.